

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/130/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324011315
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2324011315.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 23.04.2025, č. k. 33Nt/18/2024-42, na neverejnom zasadnutí konanom 12.08.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd alebo prvostupňový súd) uznesením zo dňa 23.04.2025, č. k. 33Nt/18/2024-42, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 31T/112/2020 zamietol, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí zahlásila voči nemu obhajkyňa odsúdeného sťažnosť. Prokurátorka sa vzdala práva na podanie sťažnosti.

Následne dňa 29.05.2025 bola okresnému súdu doručená aj sťažnosť odsúdeného. V sťažnosti odsúdený namieta, že prvostupňový súd sa zaoberal len podmienkami na obnovu konania a nebral do úvahy ním uvedené dôvody na povolenie tejto obnovy v jeho návrhu.

Obhajkyňa odsúdeného sťažnosť odôvodnila tým, že práve novela trestného zákona je tou novou skutočnosťou, ktorá nebola súdu v pôvodnom konaní známa a odôvodňuje opodstatnenosť obnovy konania. Navrhla, aby krajský súd sťažnosti vyhovel a obnovu konania povolil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- nie je prípustná,
- bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd alebo sťažnostný súd) ako nadriadený orgán na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou – odsúdeným, podľa § 192 ods. 1 písm.

- a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu žiadne pochybenia. O návrhu odsúdeného bolo rozhodnuté na verejnom zasadnutí, na ktorom sa zúčastnila obhajkyňa odsúdeného a ktoré sa konalo na žiadosť odsúdeného v jeho neprítomnosti, pri

dodržaní lehôt na prípravu verejného zasadnutia. Okresný súd taktiež postupom v súlade s Trestným poriadkom vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom obhajkyňa nemala návrhy na doplnenie dokazovania ani rozsah dokazovania nenamietala, čo napokon ani nie je predmetom sťažnosti.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

K obnove konania je potrebné uviesť, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku.

Skutočnosťou predtým neznámou podľa § 394 ods. 1 až 3 Trestného poriadku sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Vzhľadom k doposiaľ uvedenému obnova konania sa týka skutkových zistení. Je teda pochopiteľné, že pri skutočnostiach predtým neznámých musí ísť o skutkové okolnosti, nie právne. Výnimkou z tohto pravidla sú len rozhodnutia EŠLP alebo nález ústavného súdu Slovenskej republiky podľa § 394 ods. 4 Trestného poriadku, a to tiež len v rozsahu a za podmienok tamže ustanovených, pričom k takému rozhodnutiu ale v posudzovanom prípade nedošlo (prvá podmienka).

Po zistení, že o takéto skutočnosti ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok (druhá podmienka). Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov.

Zároveň platí, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámých, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Možno tak uzavrieť, že účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t. j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené.

Po preskúmaní spisového materiálu a sťažnosti odsúdeného aj krajský súd dospel k záveru, že zákonné podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku splnené neboli. Správne preto postupoval okresný súd, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Odsúdený primárne akcentuje, že okresný súd nevzal do úvahy novelu trestného zákona účinnú po jeho odsúdení, na základe ktorej o obnovu konania požiadal, ktorá je v podstate v jeho prospech.

Správne okresný súd uviedol, že zmena ustanovenia § 172 Trestného zákona nie je novou skutočnosťou skôr neznámou alebo dôkazom skôr neznámym, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré

by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. Ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku sa netýka zmeny právneho stavu a tak sa odsúdený nemôže domáhať ukladania trestu podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024, keďže bol právoplatne odsúdený dňa 23.09.2021. Podľa § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku skutočnosťou skôr neznámou je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy SR voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, čo však nie je posudzovaný prípad.

Novelizácia Trestného zákona by bola dôvodom na postup podľa § 405a a nasl. Trestného poriadku a to v prípade, ak by trestnosť činu zanikla, teda po novele daný skutok už nie je trestným činom, čo však v posudzovanom prípade nie je dané, nakoľko konanie odsúdeného stále trestným činom je, hoci miernejšie postihnutým. Skutočnosť, že trestnosť skutku odsúdeného od 06.08.2024 je už postihovaná miernejším trestom nie je skutočnosťou odôvodňujúcou obnovu konania, nakoľko nejde o skutkovú okolnosť ani o výnimočné právne okolnosti podľa § 394 ods. 4 Trestného poriadku. Nie je tým ani porušená odsúdeným citovaná judikatúra ESLP vo veci Parmak a Bakir proti Turecku, ktorá je v podmienkach Slovenskej republiky už premietnutá do čl. 50 ods. 6 Ústavy SR. To sa však týka retroaktivity pri rozhodovaní v trestných konaniach, kde po spáchaní skutku, avšak pred právoplatným skončením trestného stíhania dôjde k zmene Trestného zákona v prospech páchatel'a. Avšak to, že sa má retroaktívny trest použiť pri ukladaní trestu, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie neznamena, že sa má už právoplatne odsúdenému premeniť už právoplatný trest alebo mu podľa nových predpisov nanovo ukladať trest vtedy, ak došlo k zmene zákona potom, čo bol odsúdený právoplatne odsúdeným, pretože to by, podľa názoru krajského súdu, neprípustným spôsobom zasahovalo do právnej istoty v právnom štáte.

Napokon krajský súd zdôrazňuje, že sťažnostné námietky v tomto smere už vyriešil okresný súd odkazom na nález Ústavného súdu SR z 29.06.2019 vo veci sp. zn. I. ÚS 142/2018, kde ústavný súd konštatuje, že sa za skutočnosť súdu skôr neznámu nepovažuje zmena predpisov hmotného práva (teda Trestného zákona), keďže táto v čase vyhlásenia pôvodného rozhodnutia objektívne neexistovala, a teda nemohla byť zohľadňovaná príp. aplikovaná na predmetný prípad.

V súvislosti s námietkou odsúdeného, že sa okresný súd nezaoberal jeho dôvodmi v prospech obnovy konania, ktoré uviedol v návrhu, krajský súd zdôrazňuje, že práve skúmanie podmienok na obnovu konania bolo riadnym vysporiadaním sa s odsúdeným prezentovanými závermi o dôvodnosti obnovy konania. Tu krajský súd poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej obsahom základného práva na súdnu ochranu nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (II. ÚS 218/02, IV. ÚS 277/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 265/07, III. ÚS 139/08, obdobne tiež I. ÚS 202/2015).

Na základe prezentovaných úvah a právnych záverov krajský súd postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.